

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 31/2025
30.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог Предузеће за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом Будућност Пет ДОО Јагодина, чији је пуномоћник Алекса Илић, адвокат у ..., против туженог-противтужиоца Стамбена заједница Копаоничка ..., Крагујевац, чији је пуномоћник Златан Максимовић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 12.274,80 динара, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу II изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 7937/22 од 06.06.2024. године, која је исправљена решењем Привредног апелационог суда Пж 7937/22 од 19.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу II изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 7937/22 од 06.06.2024. године, која је исправљена решењем Привредног апелационог суда Пж 7937/22 од 19.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу II изреке пресуде Привредног апелационог суда Пж 7937/22 од 06.06.2024. године, која је исправљена решењем Привредног апелационог суда Пж 7937/22 од 19.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 765/2021 од 03.08.2022. године, у ставу 1. изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. У ставу 2. изреке обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом на име дуга по рачуну број 60.183 од 29.02.2020. године исплати износ од 3.771,90 динара са законском затезном каматом почев од 21.03.2020. године до коначне исплате. У ставу 3. изреке, одбијен је противтужбени захтев да се утврди да постоји потраживање туженог-противтужиоца према тужиоцу-противтуженом на име претплате по више плаћеним рачунима за услуге одржавања зграде у износу од 39.776,40 динара са законском затезном каматом као и захтев да се пребије потраживање тужиоца-противтуженог са

потраживањем туженог-противтужиоца од 3.771,90 динара и захтев да се обавезе тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу на име накнаде штете плати износ од 38.206,16 динара са законском затезном каматом почев од 20.01.2020. године до коначне исплате. У ставу 4. изреке обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 125.438,00 динара. У ставу 5. изреке, укинута је у целости решење о извршењу Привредног суда у Крагујевцу Иив 339/2021 од 29.04.2021. године.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 7937/22 од од 06.06.2024. године, која је исправљена решењем Привредног апелационог суда Пж 7937/22 од 19.08.2024. године, у ставу I изреке, делимично је одбијена жалба туженог – противтужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима I и III изреке, док је у ставу II преиначена првостепена пресуда у ставу II и IV тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац-противтужени тражио да се тужени-противтужилац обавезе на исплату износа од 3.771,90 динара са законском затезном каматом од 21.03.2020. године до исплате и обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.648,00 динара.

Против правноснажног решења којим је одлучено о трошковима поступка донетог у другом степену тужени-противтужилац је изјавио благовремену ревизију са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија туженог-противтужиоца је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић